

การพัฒนาทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอล
ด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

THE DEVELOPMENT OF FLOAT SERVING SKILL IN VOLLEYBALL
GAME THROUGH SKILL EXERCISES
FOR GRADE 10 STUDENTS

¹ชุติกานุจน์ พลไชย และ ²ดุจเดือน ไชยพิชิต

¹Chutikarn Polchai and ²Dudduan Chaipichit

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ประเทศไทย

North Eastern University, Thailand

¹chutikarn.polchai@gmail.com

Received May 10, 2021; Revised July 12, 2021; Accepted August 25, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/18 จำนวน 30 คนของโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 4 ชนิด ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 แผน 2) แบบฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 ชุด 3) แบบวัดทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอล

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น

² อาจารย์ ดร., สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบ
 อัตนัยฝึกปฏิบัติ จำนวน 4 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเสิร์ฟ จำนวน 20 ข้อ
 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการเรียนรู้
 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.73 และ
 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 93.33 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ตั้งไว้ 2) ความพึง
 พอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬา
 วอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดทุก
 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66

คำสำคัญ : ทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอล, แบบฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกมือบน

Abstract

This research included the following objectives: 1) to develop float serving skill in volleyball game through skill exercises for grade 10 students so that they made an achievement score of higher than 80%, and 80% of the students passed the criterion; and 2) to study the students' satisfaction with learning float serving skill in volleyball game through skill exercises for grade 10 students. The sample included 30 grade 10 students in classroom No. 4/18, Kaen Nakorn Wittayalai School under the Office of Secondary Education Area 25. They were selected through a cluster sampling during the second semester of the 2017 academic year. There were 4 research tools including: 1) 4 lesson plans on float serving skill in volleyball game for grade 10 students; 2) 4 sets of float serving skill exercises in volleyball game for grade 10 students, 3) a skill test on float serving skill in volleyball game for grade 10 students consisting of 20 four-choice questions and 4 essay questions; and 4) a questionnaire consisting of 20 items for the students to respond their satisfaction with learning management of the serving skill development. The collected data were analyzed by using basic statistics of percentage, arithmetic mean and standard deviation. The results of the study were as follows: 1) The mean achievement score of float serving skill in volleyball game through skill exercises of the grade 10 students was at 82.72 percent and 93.33 percent of the students passed the criterion which was higher than the prescribed criterion of 80%; 2) The students' satisfaction with learning float serving skill in volleyball game through skill exercises for grade 10 students was at a highest level in all aspects with the total average of 4.66.

Keywords: Float Serving Skill in Volleyball Game, Float Serving Skill Exercises

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็น มนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและ เป็นพลเมืองโลกยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาประกอบอาชีพและ การศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ., 2551 : 4)

การจัดเป็นสาระการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้ เพราะการมีสุขภาพดีเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ประการแรกของคนไทยที่รัฐบาลได้ กำหนดไว้เป็นนโยบายและมาตรการในการจัดการศึกษาของประเทศ เพื่อพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ให้สามารถยืนหยัดอย่างไทยในประชาคมโลกทั้งปัจจุบันและอนาคต โดยการจัดการ เรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกันโรค การส่งเสริมพัฒนาสุขภาพ และการบริหารจัดการชีวิตเพื่อดำรงสุขภาพที่ดีอันเป็นรากฐาน สำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิตที่สมดุล ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ อันเป็นองค์ประกอบของการมีสภาวะสุขภาพที่สมบูรณ์ สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วยสาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของ มนุษย์ สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกัน โรค สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต (กรมวิชาการ, 2545 : 6)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดนโยบายในการ พัฒนาสุขภาพพลานามัยและสวัสดิการของนักเรียน นักศึกษา เยาวชน ประชาชน ให้มี สุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ และมีสมรรถภาพทางกายที่ดี มีสวัสดิการในการบริโภค การออก กกำลังกาย การเล่นเกมกีฬาและการพักผ่อนหย่อนใจที่ถูกต้องจึงได้บรรจุหลักสูตรวิชาพลศึกษาไว้ ในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับซึ่งจะเป็นการปรับพื้นฐานด้านความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ นักเรียนตั้งแต่วัยเยาว์เพื่อที่จะได้มีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย การพลศึกษาจึงเป็นเรื่อง จำเป็น และสำคัญของรัฐบาล ทุกยุคทุกสมัยต้องให้ความสำคัญและจะพยายามที่จะพัฒนา รูปแบบในการจัดการศึกษาในวิชาพลศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ดียิ่งขึ้น และให้เกิด ประโยชน์สูงสุดและเป้าหมายหนึ่งก็คือการที่นักเรียนนำกิจกรรมการออกกำลังกายไปใช้เป็น กิจวัตรประจำวัน หรือให้การออกกำลังกายเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในชีวิต เหมือนกับการอาบน้ำ การแปลงฟัน โดยสรุปก็คือให้นักเรียนเห็นความสำคัญและนำกิจกรรมการออกกำลังกาย

รูปแบบต่างๆ ไปเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน การออกกำลังกายเป็นสิ่งจำเป็นแก่ชีวิตมนุษย์ เพราะการออกกำลังกายจะช่วยไว้ซึ่งการมีสมรรถภาพ และสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ มีประสิทธิภาพในการทำงานที่ดีและมีชีวิตที่อยู่อย่างปกติสุข ดังที่ โฟขยนต์ ชาติมนตรี (2521 : 26) กล่าวไว้ว่า ธรรมชาติของมนุษย์เกิดมาเพื่อให้มีการเคลื่อนไหวเป็นประจำ ถ้าการเคลื่อนไหวไม่เพียงพอจะทำให้สุขภาพเสื่อมโทรมและในที่สุดก็จะเจ็บไข้ได้ป่วย หรืออาจจะทำให้ถึงกับเสียชีวิตได้ ถ้าออกกำลังกายเป็นประจำจะช่วยแก้ไขภาวะปกติ หรือช่วยในการเพิ่มพูนความสมบูรณ์ของร่างกาย จะทำให้ชีวิตยืนยาวได้ ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา และกีฬาประเภทต่างๆ ผู้ที่เข้าร่วมจะต้องเป็นผู้มีทักษะในกีฬาประเภทนั้น ๆ มาก่อน จึงจะสามารถเล่นกีฬานั้นได้อย่างมีคุณค่า และเกิดประโยชน์ต่อร่างกายสูงสุด และทักษะของบุคคลนั้นจะเกิดได้อย่างต่อเนื่องต้องมาจากการเล่น และการเรียนรู้ทักษะ ตามที่กล่าวไว้ว่า “ทักษะทางการกีฬาเปรียบเสมือนกระดุกสันหลังของพลศึกษา ถ้าผู้เรียนมีความสัมฤทธิ์ผลในทักษะกีฬาแล้วมักจะเป็นแรงจูงใจ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทักษะกีฬาอื่นๆ ไปด้วย (จรรยา แก่นวงศ์คำ, 2559 : 57)

โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ได้จัดการเรียนการสอนวอลเลย์บอลอยู่ในรายวิชาพลศึกษา (วอลเลย์บอล) เป็นการเรียนการสอนที่ต้องการให้เยาวชนมีสุขภาพดี ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ซึ่งหลังจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เรื่องการเสิร์ฟวอลเลย์บอล ได้พบปัญหาของนักเรียนที่ไม่สามารถเล่นทักษะวอลเลย์บอลได้ จากที่นักเรียนได้ฝึกเสิร์ฟวอลเลย์บอลด้วยคะแนนเต็ม 10 นักเรียนทำได้ไม่เกิน 3 คะแนน (ทะเบียนโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย) ไม่สามารถจะนำเนิมนการสอนในทักษะนี้ได้ จากปัญหาที่พบคือปัญหาด้านการเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอลมือบน ซึ่งหลังจากผู้วิจัยได้สนทนาซักถามจากครูผู้สอนแล้วนั้น พบว่ามีอยู่ 3 สาเหตุใหญ่ๆคือนักเรียนไม่มีความถนัดในการเล่นวอลเลย์บอล นักเรียนมีรูปร่างที่ไม่เหมาะสม และอีกสาเหตุหนึ่งก็คือนักเรียนไม่เคยฝึกซ้อมตามแบบฝึกที่ถูกต้อง นั้นเป็นสาเหตุหลักของตัวนักเรียน ที่พบว่านักเรียนไม่สามารถเสิร์ฟวอลเลย์บอลมือบนได้ ซึ่งถ้าเราไม่แก้ปัญหานี้เด็กก็จะไม่สามารถพัฒนาในทักษะต่อไปได้ และยังคงส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาในระดับพื้นฐานได้

กีฬา วอลเลย์บอลมีองค์ประกอบที่เป็นทักษะอยู่หลายประการ เช่นการเล่นลูกสองมือล่าง(การอันเดอร์) การส่ง(เซต) การตบลูกวอลเลย์บอล การเสิร์ฟลูกมือบน และการสกัดกั้น(การป้องกันการตบ) และแต่ละทักษะมีความยากง่ายแตกต่างกันออกไป และยังต้องอาศัยทักษะความสามารถทางกลไกต่างๆ เช่น การยืน การทรงตัว การเคลื่อนไหว ความคล่องตัว และความสัมพันธ์ของการทำงานของอวัยวะต่างๆ (วิโรจน์ มุฑุกันต์. 2535:14) การเสิร์ฟกีฬา วอลเลย์บอลเป็นการเริ่มต้นของการแข่งขัน ดังนั้นทีมใดที่มีความสามารถในการเสิร์ฟ เช่น ลูกบอลเคลื่อนที่มาด้วยความเร็ว มีความแม่นยำและพร้อมทั้งมีการกำหนดทิศทางได้แน่นอนย่อมได้เปรียบฝ่ายตรงข้าม วิธีการเสิร์ฟที่ใช้ในการเล่นและการแข่งขันจะใช้แบบใด

นั้นขึ้นอยู่กับความถนัด ความชำนาญที่ได้ทำการฝึกซ้อมมา และสมรรถภาพทางกายของผู้เล่นด้วย ทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนในกีฬาวอลเลย์บอลเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเล่นทีมเพื่อทำคะแนนให้กับทีม ซึ่งถ้าหากไม่แก้ไขปัญหานี้ นักเรียนก็จะไม่สามารถพัฒนาในทักษะการเสิร์ฟลูกในแบบต่าง ๆ ต่อไปได้ และยังคงส่งผลไปยังการจัดการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาในระดับพื้นฐาน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการค้นพบปัญหาในทักษะนี้ เพื่อเป็นการพัฒนาให้เด็กนักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะนี้ได้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือจำเป็นต่อการฝึกทักษะของผู้เรียนซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดีและทำให้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ และการฝึกแต่ละทักษะควรมีความแตกต่างอย่าง หลากหลายรูปแบบเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อและสามารถสร้างความสนใจให้ทำแบบฝึก ซึ่งการฝึกทักษะที่จะทำให้เกิดผลดี ต้องไม่มุ่งฝึกแต่เฉพาะทักษะทางเทคนิคหรือยุทธวิธีการเล่นกีฬาเท่านั้น แต่ต้องมีหลักการสร้างแบบฝึกทักษะที่ถูกต้อง (มยุรี เหมือนพันธ์, 2535:25) สามารถนำไปใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพ จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจและตั้งใจที่จะพัฒนาการเรียนรู้อิงรายวิชาวอลเลย์บอลกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ การเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
  - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็น นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัยที่กำลังศึกษารายวิชาพลศึกษา (วอลเลย์บอล) จำนวน 18 ห้อง รวม 786 คน
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/18 จำนวน 30 คนที่กำลังศึกษาในรายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องการเสิร์ฟ

วอลเลย์บอลของโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย โดยได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอล ประเมินความเหมาะสมของแผน โดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.77$) 2) แบบฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกมือบน โดยใช้แบบฝึกทักษะมาตรฐานส่วน 5 ระดับ พบว่าผลการประเมินมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.73$) 3) แบบวัดทักษะ ประนัย 25 ข้อ และอัตรณ์ฝึกปฏิบัติ 8 ข้อ หาค่าความสอดคล้องเนื้อหากับข้อคำถามโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่ามีความสอดคล้องแบบปรนัย 0.90 แบบอัตรณ์ 0.92 4) แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นเนื้อหากับข้อคำถามโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่ามีความเชื่อมั่น 0.89

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ ของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะในแต่ละแบบฝึก

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 82.73 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 93.33 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ตั้งไว้ ดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปคะแนนเฉลี่ย และร้อยละ ของทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	นักเรียนผ่านเกณฑ์(คน)	ร้อยละ
30	60	49.64	82.73	28	93.33

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของแบบฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา	4.63	0.60	มากที่สุด
ด้านรูปแบบของแบบฝึกทักษะ	4.69	0.48	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.62	0.56	มากที่สุด
ด้านการวัดผลประเมินผล	4.57	0.64	มากที่สุด
ด้านการสอดแทรกคุณธรรม	4.70	0.46	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	4.64	0.56	มากที่สุด

อภิปรายผล

จากการวิจัยการพัฒนาทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการทดสอบ มีคะแนนร้อยละ 82.73 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 93.33 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ตั้งไว้ แสดงว่าการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ได้ศึกษาวิธีการและขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ผ่านการตรวจ แนะนำ แก้ไข ข้อบกพร่องและประเมินความถูกต้องเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองใช้ และปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งการทำแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น จดจำความรู้ได้นานและคงทน ตลอดจนพัฒนาความรู้ทักษะและเจตคติด้านต่างๆ ของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามแนวทางการสร้างแบบฝึกทักษะที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มศึกษาตั้งแต่ปัญหาและความต้องการ วิเคราะห์เนื้อหา และทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาย่อยแล้วดำเนินการสร้างตามหลักการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดี สุวิทย์ มูลคำ (2550 : 60-61) ได้กล่าวว่า แบบฝึกทักษะที่ดีควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยา การเรียนรู้ ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ความครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหา

รูปแบบน่าสนใจและคำสั่งชัดเจน สอดคล้องกับ มยุรี ยืนยง. (2552 : 78) ได้เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึก คือ แบบฝึกที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีรูปภาพประกอบ มีรูปแบบที่น่าสนใจ หลากหลายรูปแบบ โดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการจัดกิจกรรมหรือจัดแบบฝึกให้สนุก โดยใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย มีการจัดกิจกรรมการฝึกที่เร้าความสนใจ และแบบฝึกนั้นควรทันสมัยอยู่เสมอ แบบฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบฝึกทักษะที่เข้าร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้นำมากิจกรรมต่างๆ มาจัดให้สอดคล้องกันในแต่ละแผน เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระในลักษณะที่จะส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยถือว่าสื่อแต่ละอย่างให้คุณค่าแตกต่างกัน

จากเหตุผลดังกล่าวแบบฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีรัตน์ บำรุงชาติ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอล โดยใช้แบบฝึกทักษะการเล่นวอลเลย์บอล เรื่อง “ทักษะการเล่นลูกบอลสองมือบน (ลูกเซต)” ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าประสิทธิภาพของแบบฝึก เท่ากับ 83.90/80.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 และนักเรียนผ่านเกณฑ์ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 72.41 ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็น ร้อยละ 27.59 และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.47 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 และสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริรัตน์ ทวีตั้งตระกูล (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแบบ ฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 85.20/87.91 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดคือ 80/80 นักเรียนมีทักษะพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลและมีความรู้ความเข้าใจต่อ แบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอลหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอล โดยรวมทุกคนมีค่าเฉลี่ย 4.56 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.82 เช่นเดียวกับนริศ ประธรรมสาร (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะกีฬาวอลเลย์บอลโดยใช้แบบฝึกทักษะ วอลเลย์บอล รายวิชาวอลเลย์บอล 1 พ 41201 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการพัฒนาทักษะกีฬาวอลเลย์บอล โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.06/81.08 ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอลมีค่าเท่ากับ 0.6159 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 61.59 การเปรียบเทียบ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนทักษะกีฬาวอลเลย์บอล รายวิชา วอลเลย์บอล 1 พ 41201 โดยการใช้แบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะกีฬาวอลเลย์บอล รายวิชา วอลเลย์บอล 1 พ 41201 โดยการใช้แบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเสริมฟูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ผลการศึกษาที่เป็นเช่นนี้เพราะแบบฝึกทักษะที่มีทั้งภาพประกอบเนื้อหาไม่มาก มีความกระชับ มีแบบทดสอบและคำตอบท้ายบทเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและทดสอบความสามารถของนักเรียนทุกกิจกรรม ทำให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากในการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ สอดคล้องกับพยอม สีมาวงษ์ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการเรียนรู้อิง เรื่อง กีฬาวอลเลย์บอล โดยใช้แบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอล โรงเรียนโชคเพชรพิทยา จังหวัดสุรินทร์ ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-ม.3) กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบ แบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอล หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 วอลเลย์บอล (พลศึกษา) รหัสวิชา พ 33101 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 83.32/86.93 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและมีค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอล ในภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.7078 คิดเป็นร้อยละ 70.78 แสดงว่า นักเรียนมีทักษะกีฬาวอลเลย์บอลเพิ่มขึ้น จากเดิมร้อยละ 70.78 และนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบ แบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอลอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 สอดคล้องกับโชคชัย จุมพิศ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องผลการสร้างและการใช้แบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอลในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้อิง ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกุดปราสาท จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอลมีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.76/88.97 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้และทักษะกีฬาวอลเลย์บอลของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอลอยู่ในระดับดีมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ กีฬาวอลเลย์บอลอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย สอดคล้องกับสิริรัตน์ ทวีตั้งตระกูล (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะ

กีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 85.20/87.91 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดคือ 80/80 นักเรียนมีทักษะพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล และมีความรู้ความเข้าใจต่อ แบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอลหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอลโดยรวมทุกคนมีค่าเฉลี่ย 4.56 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.82 ทั้งนี้เนื่องจาก มาจากแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นเป็นแบบฝึกทักษะที่ น่าสนใจ มีเนื้อหาที่กระชับ ไม่สั้นหรือยาวเกินไปจนทำให้เกิดความน่าเบื่อ อีกทั้งเป็นแบบฝึกปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินในการเรียนมีกิจกรรมที่สนุกและให้สาระเพื่อเป็นการทดสอบความสามารถของตัวเองอยู่ตลอดเวลาสร้างความพึงพอใจให้กับนักเรียนเป็นอย่างมาก

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การพัฒนาทักษะการเสิร์ฟลูกมือบนของกีฬาวอลเลย์บอลด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สำคัญคือการเลือกเนื้อหาที่นำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญควรคำนึงถึงความเหมาะสมของ เพศ วัย และระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียนด้วย หากเนื้อหาใด ที่นักเรียนสนใจ นักเรียนจะเกิดความกระตือรือร้นการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ครูผู้สอนควรนำแบบฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกมือบน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ประกอบการสอน เนื่องจากแบบฝึกทักษะนี้ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ในระหว่างการจัดกิจกรรม ครูควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ อาจจะไม่เข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้ช้า หรือต้องการความช่วยเหลือ ครูควรใช้เทคนิคเสริมแรงกระตุ้นให้นักเรียนสนใจหรืออธิบายให้เข้าใจชัดเจนอีกครั้ง

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

- จรวย แก่นวงษ์คำ. (2559). *วิธีสอนวิชาเอกพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- โชคชัย จุมพิศ (2553). *ผลการสร้างและ การใช้แบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอลในการพัฒนาคุณภาพ การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านกุดปราสาท จังหวัดศรีสะเกษ*
- นริศ ประธรรมสาร. (2554). *การพัฒนาทักษะกีฬาวอลเลย์บอลโดยใช้แบบฝึกทักษะวอลเลย์บอล รายวิชาวอลเลย์บอล 1 พ 41201 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ศรีสะเกษ.*
- ไพชยนต์ ชาติมนตรี (2521). *การศึกษาสรรพภาพทางร่างกายของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (สำเนา)*
- พยอม สีมาวงษ์ (2552). *การพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง กีฬาวอลเลย์บอล โดยใช้แบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอล. โรงเรียนโชคเพชรพิทยา. จังหวัดสุรินทร์.*
- มยุรี ยืนยิ่ง. (2552). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองจอก จังหวัดสุรินทร์.*
- มยุรี เหมือนพันธ์. (2535). *การใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาพลศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล. จังหวัดเชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย : มหาลัยเทคโนโลยีราชชมงคล ล้านนา*
- วิโรจน์ มุกกันต์. (2535). *วอลเลย์บอล. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.*
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ : กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์,*
- สิริรัตน์ ทวีตั้งตระกูล. (2550). *การสร้างแบบฝึกทักษะกีฬาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. โรงเรียนคางทองวิทยา อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1*
- ศรียรัตน์ บำรุงชาติ (2550). *การพัฒนาทักษะการเล่นวอลเลย์บอล โดยใช้แบบฝึกทักษะการเล่นวอลเลย์บอล เรื่อง “ทักษะการเล่นลูกบอลสองมือบน (ลูกเซท)”*. โรงเรียนมัธยมเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

